सैव 'अदितिः', तस्यै निर्वपन् भूमावेव प्रतिष्ठितो भवति।

अथ विष्णोर्यागं विधत्ते। "अथैतं विष्णवे चरुं निर्वपति। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञ एवान्ततः प्रतितिष्ठति। सोऽत्र जुहोति। विष्णवे स्वाहा यज्ञाय स्वाहा। प्रतिष्ठायै स्वाहेति" [७] इति। 'विष्णु'शब्देन सर्व्वाङ्गव्यापिनो यज्ञस्य विवक्षितत्वात् 'विष्णवे', हविर्निर्वपन् 'अन्ततः' समाप्तिपर्य्यन्ते यज्ञे, 'प्रतिष्ठितो भवति। स्पष्टमन्यत्॥

अग्निर्वा अकामयतेत्यारभ्य विष्णुचरुपर्य्यन्तमिदं नक्षत्रसत्ररूपमेकमेव कर्म्म। तथा च बोधायनः, अथातो नक्षत्रेष्टिं व्याख्यास्याम इत्युपक्रम्य सप्रपञ्चं व्याख्याय अन्ते स्पष्टमुदाजहार, नक्षत्रसत्रेण ज्योतिरानन्त्याय ज्योतिषां यजते। तेनेष्ट्वा पापं निर्मुच्य अपपुनर्म्मृत्युं जयतीति ह स्माह बोधायन इति॥

अत्र मीमांसादशमाध्यायस्य चतुर्थपादे चिन्तितम्।

नक्षत्रेष्ट्युपहोमादिर्नारिष्टादेर्निवर्त्तकः।
समुच्चितो वा कार्य्यैक्यादाद्योऽन्त्यो पूर्व्वभेदतः॥

सन्ति नक्षत्रेष्टौ अग्नये स्वाहा कृत्तिकाभ्यः स्वाहा। अम्बायै स्वाहा दुलायै स्वाहेत्यादय उपहोममन्त्राः। प्रकृतौ प्रधानहोमादूर्ध्वं नारिष्टहोमो विहितः, नारिष्टान् होमान् जुहोतीत्युक्तत्वात्। दश ते तनुवो यज्ञयज्ञिया इत्यादयस्तत्र मन्त्राः। अयमेको विषयः॥ तथा श्येने श्रूयते, लोहितोष्णीषा लोहितवसना निवीता ऋत्विजः प्रचरन्तीति प्रकृता उपवीतं विहितं, उपव्ययत इति। अयं द्वितीयो विषयः॥ तथा पृष्ठ्ये षडहे